

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af eneste Behandling (efter Fællesudvalg) af Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse (i Landstingets Affattelse: Forslag til Lov om Krisekasser).

Forhandlingen genoptoges.

Christmas Møller: Den ærede Ordfører i Folketinget for Fællesudvalget, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, gennemgik i et Møde tidligere paa Dagen, hvorledes denne Sag var blevet behandlet i Fællesudvalget, og hvorledes, skønt man dér havde gjort sig ikke ubetydelige Anstrengelser for at naa frem til en Ordning, dette alligevel ikke var lykkedes, og det ærede Medlem Hr. Krag sluttede sine Bemærkninger som Ordfører for Venstremindretallet (Uro i Salen. Formanden ringer). Ja, saadan nogen stor Succes, har jeg maaske Lov til at sige til den højtærede Formand, har vi ikke.

Formanden: Det ærede Medlem maa tale, saa Medlemmerne kan være rolige.

Christmas Møller: Jo, jeg kan nok tale, saa Medlemmerne kan høre det, højtærede Hr. Formand. Det ærede Medlem Hr. Krag sluttede sin Tale med at sige, at nu havde det konservative Parti eller nu havde jeg begyndt for mig selv. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at de Konservative har begyndt for sig selv for længe siden, og jeg vil gerne videre sige til det ærede Medlem, at jeg tror aldeles ikke, at det ærede Medlem har nogen særlig Interesse i at drøfte det Spørgsmaal, hvorledes det gaar, naar man handler for sig selv. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har nogen som helst Interesse deri.

Og det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sagde, at der ikke med Hensyn til denne Sag var opnaaet noget Resultat.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om den Stilling, det konservative Folkeparti indtog i Fællesudvalget. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som var Udgangspunktet, det i Folketinget den 13. Januar i Aar fremsatte Forslag til Lov om midlertidig Hjælp til arbejdsløse, har Grundlaget hele Tiden for den højtærede Regering været, at den vilde have en saadan midlertidig Hjælp ydet, ikke blot til arbejdsløse, som var forsikret og havde opbrugt deres ordinære Understøttelse, men ogsaa til arbejdsløse, der ikke var Medlemmer af de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser.

Det Standpunkt, vi har repræsenteret,

har været, at naar der skulde træffes en Ordning, maatte vi kræve, at der samtidig blev gennemført en Ordning angaaende Krisekasser, saaledes at disse kom til at hvile paa forsikringsmæssigt Grundlag. Derfor stillede mine Partifæller i Landstinget, eller var med til at stille, Forslag til Lov om Krisekasser, ligesom vi ogsaa her er med til at indstille et saadant Forslag til Vedtagelse i det høje Ting i Dag.

Da man imidlertid ikke kunde naa til Overensstemmelse, kom Sagen i Fællesudvalg. Dér stod vi altsaa overfor dels Krisekasseforslaget, dels Forslaget til den midlertidige Lov, som man vel kan kalde det. I denne Situation stillede jeg et Forslag, som gik ud paa at udbygge og gøre, tror jeg jeg har Lov til at sige, mere tiltalende for Flertalspartierne her Forslaget til Lov om Krisekasser. Det byggede paa den Betragtning, som hele Tiden har været vor, at det maatte være nødvendigt at skabe en Ordning ud i Fremtiden, saaledes at Krisekassen, naar den ordinære Hjælp var opbrugt, kunde træde i Virksomhed.

Det byggede endvidere paa den naturlige og rimelige Betragtning, at man fra Statsmagts Side i Tilfælde af Kriser traadte mere til — hvad enten det blev ved sociale Foranstaltninger eller erhvervmæssigt ved andre Foranstaltninger —, end man gør det overfor, om jeg saa maa sige, mere ordinære Vanskeligheder. Vi hævdede nemlig det Synspunkt, som jeg ogsaa gjorde gældende ved tidligere Behandlinger af denne Sag i dette høje Ting, at den ordinære Understøttelse efter vor Opfattelse godt kunde kappes noget af, at den ordinære Understøttelse for de højest lønnede efter vor Opfattelse godt kunde kappes helt af, men at man i Krisetider maatte træde hjælpende til.

Det søgte jeg da at løse paa den Maade, at jeg stillede Forslag om, at der ved Etablering af Krisekasser skulde ydes et rigeligere Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden, og hævdede endvidere det Synspunkt, at man satte Statstilskuddet i Forhold til Medlemsbidraget til Krisekasserne i Vejret, saaledes, at hvor det i den nuværende Arbejdsløshedslov af 1927 er fra 40—20 pCt. for Indtægter fra 1 500—3 500 Kr., foreslog vi det sat op til fra 60—30 pCt. Jeg foreslog endvidere en Bestemmelse, hvorefter man af Arbejdsløshedsfonden til Arbejdere, som havde en mindre Aarsfortjeneste end 2 500 Kr., kunde yde et Tilskud paa 10 pCt. I øvrigt opretholdtes de Bestemmelser, som fandtes i den i Landstinget givne Affattelse.

Jeg tror nu ikke, jeg siger for meget,